

ISSN 2074-5362 (print)
ISSN 2522-9702 (online)
DOI 10.32342/2074-5362-2019-2-27

УНІВЕРСИТЕТ імені АЛЬФРЕДА НОБЕЛЯ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВЕКТОР ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

EUROPEAN VECTOR OF ECONOMIC DEVELOPMENT

НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ

Виходить 2 рази на рік
Заснований у жовтні 2005 р.

№ 2 (27) 2019

Дніпро
2019

ЗМІСТ

<i>Білогур С.Ю.</i>	Розвиток інституційних парадигм кластерної концепції в туризмі DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-1.....	7
<i>Bienia B., Dykiel M., Brągiel E.</i>	Sustainable development – concept, definitions DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-2.....	17
<i>Бордюг К.Д.</i>	Таксономія стилів лідерства та особливості лідерства в управлінні медичним закладом DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-3.....	28
<i>Górka M., Ślusarczyk B., Krochmal-Marczak B.</i>	Quality management and food safety management systems in the polish food industry DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-4.....	40
<i>Dubis D., Cybowicz S.</i>	Barriers of integrated management system implementation on an example of glass manufacturing enterprise DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-5.....	49
<i>Задоя А.О.</i>	Портфельні інвестиції у сучасному світі: емпірична перевірка гіпотез DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-6.....	60
<i>Литвиненко О.М.</i>	Вплив особливостей бізнесу на розшарування корпоративної культури за рівнями управління організацією DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-7.....	71
<i>Момот В.С., Ковальов А.І.</i>	Модель інноваційного розвитку підприємства на основі утворення неформальної креативної субструктури DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-8.....	85
<i>Мостова А.Д.</i>	Формування стратегії продовольчої безпеки держави DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-9.....	102
<i>Флегантова А.Л.</i>	Державне регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні в контексті можливостей імплементації світового досвіду DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-10.....	115

CONTENTS

<i>Bilogur S.</i>	Development of institutional paradigms of cluster concept in tourism DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-1.....	7
<i>Bienia B., Dykiel M., Bragiel E.</i>	Sustainable development – concept, definitions DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-2.....	17
<i>Bordiu K.</i>	Taxonomy of leadership styles and features of leadership in medical institution management DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-3.....	28
<i>Górka M., Ślusarczyk B., Krochmal-Marczak B.</i>	Quality management and food safety management systems in the polish food industry DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-4.....	40
<i>Dubis D., Cybowicz S.</i>	Barriers of integrated management system implementation on an example of glass manufacturing enterprise DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-5.....	49
<i>Zadoia A.</i>	Portfolio investments in the modern world: an empirical review of hypotheses DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-6.....	60
<i>Lytvynenko O.</i>	The impact of business specifics on branching the corporate culture cross the levels of the organization hierarchy DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-7.....	71
<i>Momot E., Kovalev A.</i>	Model of innovative development of enterprise based on formation of informal creative substructure DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-8.....	85
<i>Mostova A.</i>	Developing of the state food security strategy DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-9.....	102
<i>Flehantova A.</i>	State regulation of innovation and investment activities in ukraine in the context of possibilities of implementation of world experience DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-10.....	115

УДК 339.9:338.24

DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-10

А.Л. ФЛЕГАНТОВА,
кандидат економічних наук, доцент
Полтавського університету економіки і торгівлі

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ МОЖЛИВОСТЕЙ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ СВІТОВОГО ДОСВІДУ

Дослідження присвячено державному регулюванню інноваційно-інвестиційної діяльності в сучасних економічних умовах. Його метою є виявлення найбільш поширених та ефективних інструментів державного стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності на досвіді економічно розвинених країн та можливостей їх імплементації в національну економіку України. Для досягнення мети дослідження використано такі методи, як статистичний, кількісного та якісного порівнянь, логічного узагальнення. Досліджено сутність та пріоритетну спрямованість державної інноваційно-інвестиційної політики в сучасних умовах. Інноваційно-інвестиційну політику держави визначено як процесуальну цілісність «мета – засіб - результат». Систематизовано досвід інноваційно-інвестиційної політики в економічно розвинених країнах, виділено її універсальні та специфічні інструменти. До універсальних інструментів віднесено пряме державне фінансування науково-інноваційних розробок та їх просування, пільгове кредитування інноваційної діяльності підприємств, надання податкових пільг, надання митних преференцій при імпорті високотехнологічного обладнання. До специфічних інструментів віднесено коригування порядку нарахування податку на прибуток компаній та інших видів податків, встановлення пільгового режиму амортизаційних відрахувань, надання податкового кредиту, страхування венчурних коштів, стимулювання інноваційної кооперації між суб'єктами як приватного, так і державного секторів економіки, підтримка венчурних фондів, підтримка інноваційно-інвестиційного партнерства в системі «університети–компанії–держава», надання інвестиційного податкового кредиту при реалізації інвестиційно-інноваційних проєктів, відшкодування державою витрат на інноваційні нововведення малим інноваційним компаніям, звільнення інноваційних компаній від сплати податків на землю та майно, податкове стимулювання приросту інвестицій компаній на інноваційні проєкти, підтримка державою товариств взаємного кредитування інноваційного спрямування та ін. З числа як універсальних, так і специфічних груп інструментів державного стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності в економічно розвинених країнах світу виокремлено ті заходи, які можуть бути імплементовані в Україні в рамках удосконалення інноваційно-інвестиційної політики держави, переходу до відповідного забезпечення стратегії сталого економічного розвитку. Проаналізовано можливості інноваційного розвитку національної економіки в короткостроковому та довгостроковому періодах. Визначено необхідні заходи держави щодо підвищення результативності інноваційно-інвестиційної політики держави в економіці України.

Ключові слова: *інновації, інвестиції, інноваційно-інвестиційна політика, держава, регулювання.*

Исследование посвящено инновационно-инвестиционной политике государства в современных экономических условиях. Его целью является выявление наиболее распространенных и эффективных инструментов государственного стимулирования инновационно-инвестиционной деятельности на опыте экономически развитых стран и возможностей их имплементации в национальную экономику Украины. Для достижения цели исследования использованы такие методы, как статистический, количественного и качественного сравнений, логического обобщения. Исследована сущность и приоритетная направленность государственной инновационно-инвестиционной политики в современных условиях. Инновационно-инвестиционная политика государства определена как процессуальная целостность «цель – средство – результат». Систематизирован опыт инновационно-инвестиционной политики в экономически развитых странах, выделены ее универсальные и специфические инструменты. Выделены особые мероприятия по проведению инновационно-инвестиционной политики в развитых странах, которые могут быть реализованы в экономике Украины. Проанализированы возможности инновационного развития национальной экономики в краткосрочном и долгосрочном периодах. Определены необходимые меры по повышению результативности инновационно-инвестиционной политики государства в экономике Украины.

Ключевые слова: *инновации, инвестиции, инновационно-инвестиционная политика, государство, регулирование.*

Постановка проблеми. Інноваційна складова відіграє значну роль у забезпеченні економічного зростання, досягнення необхідних його якісних характеристик, забезпечення конкурентоспроможності національної економіки. Особливо значущою вона є для країн, які потребують знаходження можливостей для стабілізації економічної ситуації та виходу на траєкторію сталого економічного розвитку. Про значення інноваційного фактора свідчать, зокрема, приклади стрімкого економічного зростання в державах, які подолали нестабільність та незадовільну динаміку за допомогою інновацій та за короткий термін змогли вийти на рівень світових лідерів (Сінгапур, Малайзія, Гонконг, Південна Корея та ін.). Для України, яка перебуває нині у стані незначного економічного зростання, надзвичайно важлива дієва державна політика, спрямована на підтримку розробки і впровадження інновацій. Зважаючи на це, дослідження зазначеного кола проблем та обґрунтування необхідності заходів із залучення інвестиційних ресурсів, які мають бути здійснені державою з метою забезпечення економічного розвитку країни, набуває актуальності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. В економічній науці приділено значну увагу дослідженню проблем інвестицій та інновацій, інноваційно-інвестиційній політиці, пошуку можливостей використання досвіду окремих країн щодо державного регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності. Так, особливості, потенціал та основні інструменти ефективного проведення інноваційно-інвестиційної політики в економічно розвинених країнах досліджено, зокрема, у наукових працях А. Бойко [1], Л. Гоцуляка [2], В. Дмитріва [3], Л. Ринейської [4]. Останніми роками з'явилися цікаві праці з питань проблем державного фінансування інновацій (М. Mazzucato, G. Semienniuk [5]), інноваційної та інвестиційної політики держави в сучасних умовах (J. Schot, W. Steinmueller, N. Kryshtof [6, 7]), механізму планування та регулювання інвестиційної діяльності на мезорівні (О. Khy-mych [8]).

Метою статті є дослідження особливостей державної інноваційно-інвестиційної політики в сучасних економічних умовах та визначення можливостей імплементації світового досвіду ефективного державного регулювання інвестиційної та інноваційної діяльності в практику макроекономічного регулювання в Україні для створення в довгостроковому періоді національної економіки інноваційно-орієнтованого типу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Українська економіка демонструє в останні роки незначне економічне зростання (у межах 3% щорічного зростання валового внутрішнього продукту). Зростають і показники інвестиційного забезпечення національного економічного відтворення. Зокрема, на рис. 1 подано позитивну динаміку капітальних інвестицій у промисловість України, при цьому показники загального їх річного приросту перевищують річні індекси інфляції. Так, зростання обсягу капітальних інвестицій у промисловість України 2018 р. склало 139,5% відносно 2017 р., при цьому індекс інфляції (індекс споживчих цін) у країні для відповідного періоду було зафіксовано на значенні 109,8%, індекс цін промислового виробництва – на рівні 114,2%, індекс промислового виробництва – на рівні 95,3%.

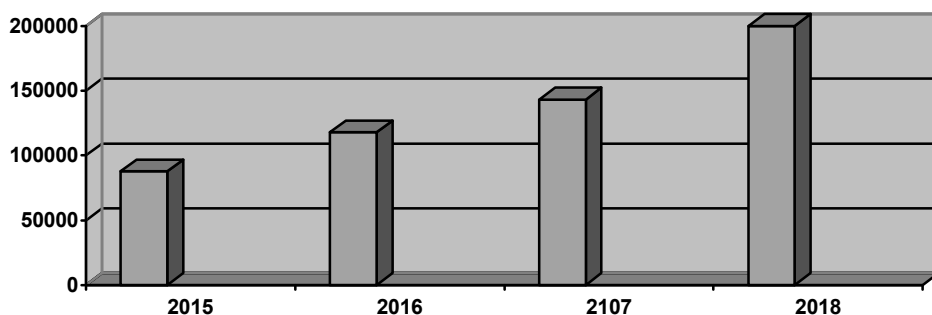

Рис. 1. Обсяги капітальних інвестицій в промисловість України, млн грн [9]

Проте навіть при певному зростанні обсягів загальної інвестиційної діяльності в економіці України практично не спостерігається активізації інноваційної діяльності. Дані, що наведено на рис. 2, свідчать про фактичну відсутність позитивної динаміки інноваційної діяльності в українській економіці. Витрати на інновації не зростають, уся витратна складова інноваційної діяльності фактично покладена на таке джерело, як власні кошти підприємств-резидентів. Роль державного фінансування є незначною, мізерною за своїми обсягами.

Держава завжди певним чином проявляє себе в інвестиційних та інноваційних процесах у країні. Державну інноваційно-інвестиційну політику слід розглядати як систему послідовних заходів державного регулювання інвестиційних та інноваційних процесів у країні. Такі заходи мають бути спрямовані на сталий економічний розвиток, підвищення рівня життя населення – цільова максимізація, базуватися на визначених інноваціями базових змінах науково-технічного прогресу – результат, та здійснюватись за допомогою мобілізованих інвестиційних ресурсів – засіб (рис. 3).

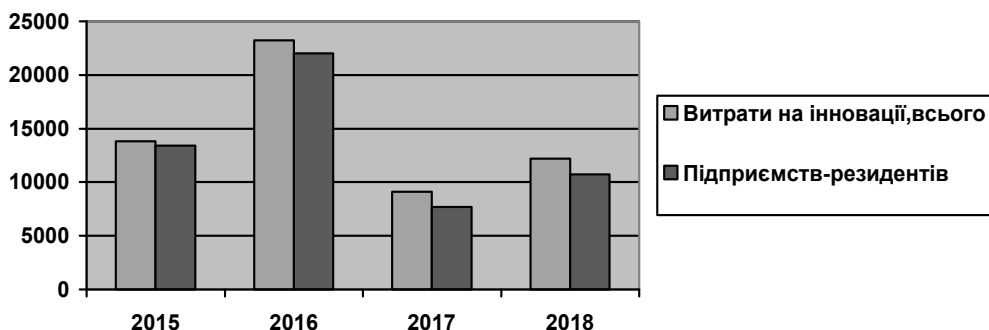

Рис. 2. Витрати на інноваційну діяльність промислових підприємств в Україні, млн грн [9]

Рис. 3. Базові компоненти державної інноваційно-інвестиційної політики

Тобто для того щоб національна економіка була ефективною, державі необхідно мати чіткий план дій, забезпечувати узгодженість регуляторних функцій з економічними інтересами суб'єктів інноваційно-інвестиційного процесу (інноваторів та інвесторів) та впроваджувати заходи їх фінансової підтримки та стимулювання.

Системність як ознака державної політики у сфері інновацій є обов'язковою умовою ефективного державного регулювання високорозвинутих країн. Досвід таких країн є надзвичайно цінним для України. Аналіз досвіду інноваційно-інвестиційних заходів економічно розвинених країн, насамперед щодо проведення державної інвестиційно-інноваційної політики, дозволив узагальнити отримані результати у вигляді формування двох груп інструментів – універсальних заходів (однаково притаманних для всіх таких країн) та специфічних заходів (властивих лише окремим з них) (табл. 1). При цьому ми виходили з можливості відповідної імплементації зазначених заходів (інструментів) у державну інвестиційно-інноваційну політику в Україні.

Таблиця 1

Заходи інноваційно-інвестиційної політики держави в економічно розвинених країнах (універсальні та специфічні)

1. Універсальні заходи державної інноваційно-інвестиційної політики	
<p>– пряме фінансування НДДКР у формі субсидій для створення та використання інновацій, на розробки та просування нових технологій, товарів та послуг;</p> <p>– пільгове кредитування інноваційної діяльності, яке передбачає повну або часткову компенсацію відсотків, сплачених за банківськими кредитами за рахунок коштів спеціальних фондів або державного бюджету;</p> <p>– надання податкових пільг та канікул як засіб непрямого стимулювання та мотивування до інноваційної діяльності;</p> <p>– митні пільги або повне звільнення від сплати митних податків при імпорті наукового або високотехнологічного обладнання.</p>	
2. Специфічні заходи державної інноваційно-інвестиційної політики	
Країна	Зміст заходів
Фінляндія	<p>– фінансування таких сфер, як медицина, природні науки (біологія), захист навколишнього середовища, культура, продукування нової техніки;</p> <p>– фінансування досліджень і розробок, орієнтованих на створення експортних продуктів;</p> <p>– взаємодія між університетами, приватним бізнесом і структурами громадського сектора</p>
США	<p>– пільгове оподаткування фірм, що здійснюють НДДКР, у розмірі до 20 % приросту витрат на НДДКР порівняно з середньорічним рівнем цих витрат за попередні роки;</p> <p>– пільгове оподаткування до 20% витрат компаній на програми фундаментальних наукових досліджень, виконуваних університетами за контрактами з ними;</p> <p>– вирахування з доходу, що оподатковується, вартості наукової апаратури та обладнання, яке безкоштовно передається компаніями університетам та науково-дослідним організаціям;</p> <p>– встановлення пільгового режиму амортизаційних відрахувань;</p> <p>– надання інвестиційного податкового кредиту у вигляді зменшення податку на прибуток у розмірі від 6 % до 10 % загальної вартості інвестицій в устаткування</p>
Канада	<p>– надання субсидії на реалізацію проєктів промислових досліджень у розмірі до половини витрат на заробітну плату науково-дослідного персоналу;</p> <p>– надання податкового кредиту - 10–25% витрат на НДДКР (залежно від масштабу та місця розташування компанії);</p> <p>– зменшення корпоративного податку на суму, еквівалентну частині приросту власних витрат фірми на НДДКР стосовно попереднього рівня</p>
Велика Британія	<p>– зменшення податку на прибуток;</p> <p>– страхування коштів, які надаються венчурним фірмам з боку держави;</p> <p>– відшкодування витрат на нововведення згідно з державними програмами субсидіювання малих інноваційних фірм</p>
Німеччина	<p>– надання цільових безоплатних субсидій підприємствам, які впроваджують нову технологію;</p> <p>– надання дотацій на термін до трьох років для підвищення кваліфікації науково-дослідного персоналу;</p> <p>– надання пільгових кредитів фірмам (до 50% від коштів, вкладених власником фірми), щокладають кошти в модернізацію підприємства, освоєння випуску нових товарів, а також у заходи з раціонального використання енергії (кредитна пільга поширюється на компанії, річний продаж яких не перевищує 300 млн євро);</p> <p>– надання до 100 тис. євро пільгових кредитів малим і середнім підприємствам, що вступають у промислово-кооперацію з іншими фірмами;</p> <p>– надання дотацій малим і середнім фірмам на наукові дослідження / розробку нових технологій виготовлення продукції;</p> <p>– надання дотацій наукомістким підприємствам</p>

Італія	<ul style="list-style-type: none"> – звільнення від сплати реєстраційного податку для нових підприємств, що створюються в складі науково-технічних підприємств; – звільнення від сплати податку на прибуток у перші два роки діяльності та сплата податку на прибуток за пільговою ставкою в наступні роки для підприємств, що вже функціонують в складі науково-технічних підприємств; – звільнення від сплати податків (земельного та на майно) для компаній, які здійснюють продукування інновацій
Франція	<ul style="list-style-type: none"> – надання податкового кредиту на приріст витрат на НДДКР у розмірі 25% приросту витрат компанії на НДДКР порівняно з рівнем минулого року; – звільнення від оподаткування коштів, що вкладаються в ризиковані проекти (100% податків на інвестовані кошти); – надання пільгового податку для нових компаній у розмірі 25% податку на прибуток протягом трьох років; – надання державних дотацій організаціям, що ведуть науково-дослідні роботи за контрактами до 50% суми витрат на проведення робіт на замовлення малих та середніх підприємств; – надання субсидій малим та середнім підприємствам до 50% витрат на наймання наукового персоналу (до 175 тис. євро на рік); – чітке розмежування преференцій держави щодо здійснення іноземними компаніями прямих та інших (зокрема пов'язаних з НДДКР) капіталовкладень; – ефективна система кредитування та оподаткування; – фінансові преференції у вигляді субсидій для малих і середніх підприємств
Японія	<ul style="list-style-type: none"> – зменшення пільгового податку на прибуток венчурних підприємств; – надання податкової знижки на приватні інвестиції в НДДКР; – забезпечення гарантованого повернення (до 80 %) коштів, вкладених у венчурний бізнес; – надання пільгових кредитів венчурним фондам; – одержання малими інноваційними підприємствами половини відсоткової ставки за використання кредиту; – стимулювання малих інноваційних підприємств; – звільнення від оподаткування пенсійних фондів малих інноваційних підприємств; – звільнення від оподаткування відрахувань, які надходять до страхових фондів захисту від ланцюгових банкрутств; – створення товариств взаємного кредитування

Складено за [1; 2; 3; 4].

Безперечно, для України як держави, що має на меті долучення до процесів інтеграції у світовий та передусім європейський простір, важливо слідувати всім основним принципам державної інноваційно-інвестиційної політики, яких дотримуються економічно розвинуті країни. Мова йде про здійснення державою фінансування НДДКР, забезпечення умов пільгового кредитування інноваційної діяльності, введення податкових та митних преференцій. Корисними для України є також особливі заходи з державного регулювання інноваційно-інвестиційних процесів, які притаманні окремим провідним державами світу. На нашу думку, інтерес для національної економіки, насамперед, можуть становити такі заходи: вирахування з доходу, що оподатковується, вартості наукової апаратури та обладнання, яке безкоштовно передається компаніями університетам та науково-дослідним організаціям і встановлення пільгового режиму амортизаційних відрахувань (США); зменшення корпоративного податку на суму, еквівалентну частині

приросту власних витрат підприємства на НДДКР порівняно з попереднім періодом (Канада); надання пільгових кредитів підприємствам, що вкладають кошти в модернізацію підприємства, освоєння випуску нових товарів, а також у заходи з раціонального використання енергії (Німеччина); надання субсидій малим і середнім підприємствам, які здійснюють НДДКР (Франція); створення товариств взаємного кредитування (Японія) та окремі інші заходи.

Разом із цим необхідно зазначити, що не всі, навіть досить ефективні та перевірені світовою економічною практикою заходи, що реалізуються в інноваційно-інвестиційній політиці економічно розвинених держав, можуть бути використані в Україні безпосередньо у найближчий час. Варто врахувати особливості сучасного стану економіки країни, специфіку та можливості державного регулювання. Зважаючи на це, доцільно виділити короткострокові заходи, які має здійснити держава в інноваційно-інвестиційній сфері, та заходи, розраховані на довгострокову перспективу.

Повертаючись до загального концептуального підходу з визначення сутності державної інноваційно-інвестиційної політики, який було подано нами у формалізованому вигляді «мета – засіб – результат», необхідно зазначити, що названий підхід є принциповим як для короткострокової інноваційно-інвестиційної політики держави, так і для довгострокової.

Виокремлюючи напрями інноваційно-інвестиційного розвитку національної економіки в рамках промислової політики, необхідно зазначити, що в короткостроковому періоді державна промислова політика як складова інноваційно-інвестиційної має бути спрямована на підтримання тих галузей і регіонів, які є базовими для сучасного стану національної економіки. Це – машинобудування і металообробка, приладобудування, електронна, електроенергетика, металургія, хімія і нафтохімія, мікробіологічне виробництво та деякі інші виробництва, які дислоковані передусім у Київській, Харківській, Львівській, Одеській, Дніпропетровській та Запорізькій областях.

На нинішньому етапі найбільш важливо забезпечити підтримку базових галузей промисловості із вирішенням завдань їх реконструкції й модернізації при одночасній поступовій реалізації заходів з розвитку галузей п'ятого та шостого технологічного укладів з відповідним їх поширенням на всю економіку країни.

Висновки. За результатами дослідження з'ясовано, що особливості державної інноваційної політики України зумовлені передусім такими, що об'єктивно існують, проте, негативно діють, макроекономічними та політичними чинниками. Для усунення дії деструктивних чинників національної економіки та з метою запобігання їх виникненню надалі державне регулювання передусім має відповідати принципу системності. Необхідно, щоб інноваційно-інвестиційна політика підпорядковувалася визначальній меті соціально-економічного розвитку країни. Це забезпечує стійкий розвиток економіки та суспільства в цілому. Безпосередньо засобом для реалізації розвитку економіки в інтересах суспільства є мобілізація інвестиційних ресурсів, за допомогою яких відбувається оновлення основного капіталу (засобів виробництва, технологій), а також формується людський та інтелектуальний капітал. За нагромадження та ефективного використання інвес-

тиційних ресурсів у суспільстві створюються умови для науково-технічного прогресу. Отже, державна інноваційно-інвестиційна політика передбачає послідовні заходи державного регулювання, які здійснюються з метою підвищення рівня життя населення, сталого економічного розвитку (цільова максимізація), досягаються за допомогою мобілізованих інвестиційних ресурсів (засіб) і спрямовані на базові інноваційні зміни, які забезпечують науково-технічний прогрес (результат).

Заходам щодо виведення економіки України зі стану кризи має сприяти досвід державного регулювання інноваційно-інвестиційних процесів у розвинутих країнах. Одночасно необхідно врахувати особливості короткострокового та довгострокового періодів розвитку національної економіки. У короткостроковому періоді необхідно, щоб державна підтримка розвитку інновацій була адресована передусім таким галузям, як машинобудування і металообробка, приладобудування, електроенергетика, металургія, хімія, нафтохімія, мікробіологічне виробництво, зважаючи на те, що саме вони традиційно для України є визначальними при формуванні ВВП та наповненні держбюджету. У довгостроковому періоді Україна для того, щоб не залишитись на узбіччі світових економічних трендів мусить сформулювати умови розвитку електроніки та мікроелектроніки, інформаційно-телекомунікаційних, транспортних технологій (галузей п'ятого технологічного укладу), а також нано- та біотехнологій, наноенергетики, нанобіотехнологій (галузей шостого технологічного укладу).

Список використаних джерел

1. Бойко А. В. Зарубіжний досвід формування національних інноваційних систем та його використання в Україні [Електронний ресурс] / А.В. Бойко. – Режим доступу: http://eip.org.ua/docs/EP_13_4_91_uk.pdf (дата звернення: 27.08.2019).

2. Гоцуляк Л.В. Інвестиційна політика розвинених країн в умовах становлення інноваційної економіки [Електронний ресурс] / Л.В. Гоцуляк // Ефективна економіка. – 2014. – № 9. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=3330> (дата звернення: 25.08.2019).

3. Дмитрів В.І. Світовий досвід фінансового регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності [Електронний ресурс] / В.І. Дмитрів // Ефективна економіка. – 2014. – № 7. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=3214> (дата звернення: 25.08.2019).

4. Ryneiska L. **The world innovation economy: modern trends of development** / L. Ryneiska // Економічний часопис – XXI. – 2014. – № 7–8. – С. 8–11.

5. Mazzucato M. Public financing of innovation: new questions / Marianna Mazzucato, Gregor Semienniuk // *Oxford Review of Economic Policy*. – 2017. – Vol. 33. – N. 1. – pp. 24–48.

6. Schot J. Three frames for innovation policy: R&D, systems of innovation and transformative change / Johan Schot, W. Edward Steinmueller // *Research Policy*. – Vol. 47. – Issue 9. – November 2018. – pp. 1554–1567. – Available at: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0048733318301987?via%3Dihub> (дата звернення: 26.08.2019).

7. Kryshtof N. State mechanisms of investment policy formation in modern conditions of national economy transformation. / N. Kryshtof // Scientific Papers of the Legislation Institute of the Verkhovna Rada of Ukraine. – 2017. – 3. – pp. 69–77. – Available at: <https://instzak.com/index.php/journal/article/view/146> (дата звернення: 26.08.2019).

8. Khymych O.V. Mechanism of planning and regulation of investment operations at meso level [Електронний ресурс] / O.V. Khymych // *Економіка: реалії часу*. Науковий журнал. – 2016. – № 4. – С. 168–175. – Режим доступу: <http://economics.opu.ua/files/archive/2016/n4.html> (дата звернення: 20.08.2019).

9. Сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 25.08.2019).

References

1. Boyko A.V. *Zarubizhnyy dosvid formuvannya natsional'nykh innovatsiynykh system ta yoho vykorystannya v Ukraini* [Foreign experience in the formation of national innovation systems and Its use in Ukraine]. Available at: http://eip.org.ua/docs/EP_13_4_91_uk.pdf (accessed 27 August, 2019).

2. Hotsulyak L.V. *Investytsiyna polityka rozvynenykh krayin v umovakh stanovlennya innovatsiynoyi ekonomiky* [Investment policy of developed countries in the conditions of formation of innovative economy] / L.V. Hotsuliak // *Efektivna ekonomika*, 2014, no. 9. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3330> (Accessed 25 August, 2019).

3. Dmytriv V.I. *Svitovyy dosvid finansovoho rehulyuvannya innovatsiyno-investytsiynoyi diyal'nosti* [World experience in financial regulation of innovation and investment activity] / V.I. Dmytriv // *Efektivna ekonomika*, V. I, 2014, no. 7. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3214> (Accessed 25 August, 2019).

4. Ryneiska L. **The world innovation economy: modern trends of development** / L. Ryneiska // *Ekonomichnui chasopys – XXI*, 2014, no. 7-8, pp. 8-11.

5. Marianna Mazzucato, Gregor Semienniuk (2017). Public financing of innovation: new questions. *Oxford Review of Economic Policy*, Vol. 33, no. 1, pp. 24-48.

6. Johan Schot, W. Edward Steinmueller (2018). Three frames for innovation policy: R&D, systems of innovation and transformative change. *Research Policy*, vol. 47, issue 9, November 2018, pp. 1554-1567. Available at: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0048733318301987?via%3Dihub> (Accessed 26 August, 2019).

7. Kryshtof, N. (2017). State mechanisms of investment policy formation in modern conditions of national economy transformation. *Scientific Papers of the Legislation Institute of the Verkhovna Rada of Ukraine*, (3), 69-77. Available at: <https://instzak.com/index.php/journal/article/view/146> (Accessed 26 August, 2019).

8. Khymych O.V. Mechanism of planning and regulation of investment operations at meso level / O. V. Khymych // *Ekonomika: realiyi chasu*. Naukovyy zhurnal, 2016, no. 4, pp. 168-175. Available at: <http://economics.opu.ua/files/archive/2016/n4.html> (Accessed 20 August, 2019).

9. *Oficyiniy sait Derzhavhoyi sluzhby statistiki Ukrainy*. [Official site of the State Statistical Service of Ukraine]. Available at: <http://www.ukrstat.gov.ua> (Accessed 25 August, 2019).

STATE REGULATION OF INNOVATION AND INVESTMENT ACTIVITIES IN UKRAINE IN THE CONTEXT OF POSSIBILITIES OF IMPLEMENTATION OF WORLD EXPERIENCE

Anna L. Flehantova, Полтавський університет економіки і торгівлі, Poltava (Ukraine),

E-mail: anna.flegantova@gmail.com

DOI: 10.32342/2074-5362-2019-2-27-10

Key words: *innovation, investment, innovation and investment policy, state, regulation.*

The research is devoted to the state regulation innovation and investment activities in modern economic conditions. The purpose of it is to identify the most common and effective instruments of state stimulation of innovation and investment activity on the experience of economically developed countries and the possibilities of their implementation in the national economy of Ukraine. To achieve the goal of the study, methods such as: statistical, quantitative and qualitative comparisons, logical generalizations were used. The essence and priority orientation of the state innovation and investment policy in modern conditions is investigated. The innovation and investment policy of the state is defined as the procedural integrity of “goal - means - result”. The experience of innovation and investment policy in economically developed countries is systematized; its universal and specific tools are highlighted. Special events for the implementation of innovation and investment policies in developed countries that can be implemented in the economy of Ukraine are highlighted. Universal instruments include direct state financing of scientific and innovative developments and their promotion, soft loans for innovative activities of enterprises, provision of tax benefits, and provision of customs preferences for the import of high-tech equipment. Specific instruments include adjustments to the procedure for calculating corporate income tax and other types of taxes, establishing a preferential regime for depreciation deductions, providing a tax credit, insurance of venture capital funds, stimulating innovative cooperation between subjects of both the private and public sectors of the economy, supporting venture funds, supporting innovative -investment partnership in the system of “universities-companies-state”, the provision of investment tax credits in the implementation of investment and innovation projects, the reimbursement of innovation for innovative small innovative companies, releasing innovative companies from paying taxes on land and property tax incentives for investment growth companies on innovative projects, state support for credit unions and other innovative directions. Among both universal and specific groups of instruments of state stimulation of innovation and investment activity in economically developed countries of the world, those measures that can be implemented in Ukraine in the framework of improving the innovation and investment policy of the state and the transition to the appropriate provision of a sustainable economic development strategy are highlighted. The possibilities of innovative development of the national economy in the short and long periods are analyzed. The necessary measures of the state to increase the effectiveness of the innovation and investment policy of the state in the economy of Ukraine are determined.

Одержано 27.09.2019.